

אורלי קסטן:

„לנו נוחים חצי דקה בטלוויזיה, פעם בשנה!“

ביום חמישי האחרון ניצח אליצור תל-אביב את מכבי תל-אביב, וזכה באליפות-המדינה בפעם ה-13. המישחק נערך באולם אוניברסיטת תל-אביב, וצפו בו 400 אנשים. אבל פרט להם, מעט אנשים שמעו על המישחק. הסיבה: מדובר בליגת-הנשים. לשחקניות-הכדורסל בליגה יש הרבה טענות נגד אמצעי-התיקשורת.

אורלי קסטן, ממכבי תל-אביב, היתה השחקנית המצטיינת במישחק, והיא סיפרה לי מה מפריע להן. במשך שנה שלמה היו בטלוויזיה שתי התייחסויות כלבד לכדורסל-נשים. הראשונה היתה כשלא היה מישחק בליגת-הגברים, והשנייה היתה במישחק מרכזי בין אליצור תל-אביב לבני-הגורד. גם את השניות המועטות הללו, שמצאו לנכון להראות, שידרו בתוכנית חצי פינוח, המשודרת אחרי חצות.

כדורסל

● עם כל הכבוד לכדורסל נשים, אולי זה לא מעניין די אנשים, ובייחוד השבוע, בצל מישחק-הכדורסל נגד אוסטרליה?

אני בטוחה שיותר אנשים מתעניינים בכדורסל-גברים, אבל למה שם הסיקור הוא היסטרי, עם כותרות בומבסטיות, ולנו נותנים חצי דקה בטלוויזיה? כרי שנסתוק? יש אוכלוסיה די רחבה, המתעניינת בליגת-הנשים. נכון, פחות מהמתעניינים בליגת-הגברים. אבל יש, ומגיע גם להם לראות יותר מ-40 שניות בטלוויזיה בשנה שלמה, ולקרוא יותר מאינטש בפגית מדור-הספורט. זה נורא מרגיז, ונורא מעליב.

● מה את רוצה שיהיה?

שהיו בעיתונים טבלה של הליגה, דירוג של מלכת-הסלים, דירוג של מלכת-הריבאונדים, וקצת יותר דיווח על מישחקים. גם בטלוויזיה.

● אתן הערתן את תשומת-ליבם של עורכי-מדור-הספורט לאסליה?

יש עמותה הנקראת לכן — לקידום כדורסל נשים. העי-מותה, כשמה כן היא — פועלת לקידום כדורסל-נשים, ובמיסגרת זו ועשו גם ניסיונות להרחיב את הסיקור באמצעי-התיקשורת.

המעט שהיה בעונה הזו זה יותר מבעונות קודמות, אבל רחוק מאוד מלהשביע רצון. (נלית בר)

רלף הרלינגר:

אם לא אצליח למכור בארץ, אמכור לגויים!

לפני שבועיים, בתוכנית הטלוויזיה „סוף סוף“, סיפר רלף הרלינגר כי הוא מעוניין למכור לגורם ישראלי את ההקלטות המקוריות של הכרזת המדינה בפיו של דויד-בן-גוריון. עוד סיפר כי כל הפניות שנעשו אליו בעניין זה עד היום הן מגורמים זרים המעוניינים להוציא את המוצג המוסיאוי החשוב הזה אל מחוץ לגבולות המדינה. הוא מתעקש שלא למכור את ההק-לטות לזרים ומעדיף למכור אותן כך שישארו בארץ. השבוע פניתי להרלינגר ושאלתי אותו מה קרה

היסטוריה

אחרי שהופיע בתוכנית הטלוויזיה. האם נסגרה העי-סקה?

פנו כמה אנשים, כולם אנשים פרטיים.

● אף מוסד ישראלי אחד לא פנה?

פנו מהמוסיואן הטכני אבל ביקשו אם אפשר לקבל העי-תקים, ודרי לא בזה מדובר. כלומר, שום תכלס לא קרה.

● מה עם הקונה הזר אשר סיפרת שיש לך?

הוא ישנו, והוא לא מתחרט. אבל הסברתי לו מה הבעיה, והגוי הנחמד הזה אמר לי: קח לך זמן ותנסה למכור בארץ. אם לא תצליח, אני אקנה את זה. רק גוי יכול להיות כליכך פייר.

● אולי הבעיה היא שאתה רוצה 200 אלף דולר. זה הרבה כסף.

המישפרצה הזאת נכיר-דינוגוף עלתה 500 אלף דולר, ומעניין שבשביל זה מצאו כסף די מהר. מה שאני רוצה זה כסף שיהיה הפנסיה שלי. כל חיי עברתי והתגרנתי, ומעולם לא ביקשתי שום דבר מהמרינה, ולא לקחתי הלוואות ולא פשטתי את הרגל. אז למה אני צריך להתכייש לרצות להתי-קיים בכבוד לעת זיקנתי ההקלטות הן רכוש, ואני לא מבין מה לא בסדר שאני רוצה למכור אותן.

● אתה חרשב שתצליח למכור לבסוף לגורם ישראלי?

אני לא יודע, אבל אם לא אצליח, אמכור לגויים. הם, כנראה, מבינים את ערך ההקלטות. (דניאלה שמי)

נחמן שי:

„זה האולפן היחיד שיקל להגיע לאיזור פעולה!“

יושבים במכונית, פותחים את הרדיו, לוחצים על כפתור — גלי צה"ל. לוחצים על עוד כפתור — גלי צה"ל שתיים. לוחצים על כפתור שלישי — גלי צה"ל שלוש. אני כשלעצמי מאוד בעד גלי צה"ל, אבל השתלטות כזאת על גלי-ההארת? שאלתי את נחמן שי, ממקד גלי צה"ל, ממתי זה הצה"ל שלוש.

זה לא דבר כליכך חדש, אבל הוא לא פועל תמיד.

● אולי תסביר למוי שלא יודע, כלומר — לי.

לפני כמעט שנתיים השלמנו „אולפנוע“ כלומר אולפן על גלגלים, המסוגל לעשות שידור מלא מכל מקום במדינה. זהו אולפן יחיד-מסוגו בארץ, ואנחנו מנסים, בעזרתו, לפתח קונספציה של רדיו מקומי, ולא רק כרשת ארצית.

● מה זה רדיו מקומי?

אנחנו משדרים יום מרמת-הגולן, יום מהכינרת, יומיים מחיפה, עמק בית-שאן, באר-שבע וכו', ועכשיו אנחנו משדרים חמישה ימים מתל-אביב.

שידור

● ובשאתם משדרים ממקום אחד, מה אתם משדרים?

קודם כל עושים קו פתוח לתושבי האיזור, מדברים עם ראש-העיר, שומעים מה מעניין את אנשי האיזור, מתעסקים בדברים מקומיים.

● זה משהו כמו המקומונים של העיתונים?

כן, אבל מקומון בן יוסי-יומיים.

● ובשביל זה אתם מחזיקים את האולפנוע, שבודאי עלה הרבה כסף?

האולפנוע משמש כאולפן נוסף, כשהוא חונה ליד התחנה הקבועה, ובעיקר זו היערכות לשעת-חירום. אם, חלילה, תפרוץ מלחמה, זה האולפן היחירי שיוכל להיות קרוב לאיזור-הפעולה. בעיתות שלום, כאמור, אנחנו משתמשים בו כאולפן נוסף, וגם כרדיו מקומי.

● שלושה ערוצים של גלי צה"ל — אתם מתחרים בעצמכם?

לפעמים כן, וזה לא מפריע לי. שכל אחד ישמע את מה שהוא אוהב.

● וב„קול ישראל“ בודאי שזנאים אותך.

הם לא אמרו לי את זה. מה שהם אמרו לי הוא שהם רוצים לברוק איך פועל האולפנוע. ובאמת, השבוע בא נציג של קול ישראל לביקור. אני מניח שבסוף יבינו כאן שיש ערך לרדיו מסומי, כמו שכבר מזמן הבינו בחו"ל. (דניאלה שמי)

תורה איתן, מערך הדיקורן

אלי זית, תעלים הזה